

„Aki küldött, velem van, nem hagyott magamra, mert én mindig azt teszem, ami tetszésére van. E szavaira sokan hittek benne.”

Ha érteni akarjuk ezt a szakaszt, és jól akarjuk érteni, tisztázni kellene, hogy kinek mondja Jézus ezeket a szavakat. Ezeket az igen kemény szavakat: „E világból valók vagytok, bűnötökben haltok meg.” Vagyis ne szépítsük, ez azt jelenti: el fogtok kárhozni. Kemény beszéd.

A tegnapi szakaszban a farizeusok „cikizték” Jézust. A fejezet korábbi részében ugyancsak a farizeusok azok, akik a házasságtörő asszony ügyében állásfoglalást kérnek tőle, hogy törbe csalhassák. Hiszen akárhogy válaszol, felhasználható ellene. Az más kérdés, hogy Jézus zseniálisan oldja meg a helyzetet, példát adva az irgalmas szeretetre. A mai szakasz címe: A hitetlenek figyelmeztetése. Nem tudjuk, hogy megint a farizeusok-e a tanítás címzettjei, vagy más hitetlen zsidók. Mindenesetre a szöveg utolsó mondata („e szavaira sokan hittek benne”) arra utal, hogy nem a farizeusok, vagy nem csak ők képezik itt és most a hallgatóságot. Mindenesetre értetlenkednek (Csak nem akar öngyilkos lenni?) és hitetlenkednek (De hát ki vagy te?). A farizeusokról azt szoktuk mondani, hogy Jézus nem sok reményt fűzött a megtérítésükhöz. Általában rosszindulattal, ellenségesen fordulnak Jézushoz. Csupán kettőt ismerünk közülük név szerint, akikben valamit megmozgatott Jézus tanítása: Nikodémust és Gamálielt. De őket csak üdítő kivételnek tekinthetjük.

Számomra az a nagy kérdés, hogy Jézus tanítását csak az eleve kiválasztottak képesek befogadni (akik felülről valók, mint Ő), illetve vannak-e olyanok, akik – mivel evilágból valók – nem képesek eljutni az üdvösségre. Gondoljunk a Jn 6.41-re: „Senki sem jöhet hozzám, ha az Atya, aki küldött, nem vonzza.” Eszerint van, akit vonz az Atya, és van, akit nem. Előbbiek a szerencsések. Utóbbiak, ha megfeszülnek, sem juthatnak el Jézushoz.

Ezt az eretnek gondolatot szerencsére a mai szöveg cáfolja. Ezen értetlen és hitetlen tömegeből, akik között farizeusok is lehettek, a tanítás végére azt látjuk, hogy sokan hisznek Jézusnak, Jézusban. Figyeljünk fel rá, hogy hogyan éri el ezt Jézus? Meg tudja győzni hallgatóságát, hogy azt hirdeti, amit az Atyától tanult, és azt teszi, ami az Atyának tetszésére van. És ezt kell ismerniük hallgatóinak, nem is cáfolja senki. Vagyis Jézus szavai és tettei tökéletes szinkronban vannak, és ez meggyőző a hallgatói számára. Barátaim, itt a recept! Nekünk is ezt kell tennünk, így leszünk harmóniában önmagunkkal, és így leszünk hitelesek az emberek előtt. Ez az egyetlen esélyünk, hogy tanúságot tegyünk Jézusról. Már pedig ez a feladatunk.

Gyulai Zsolt (Budapest)